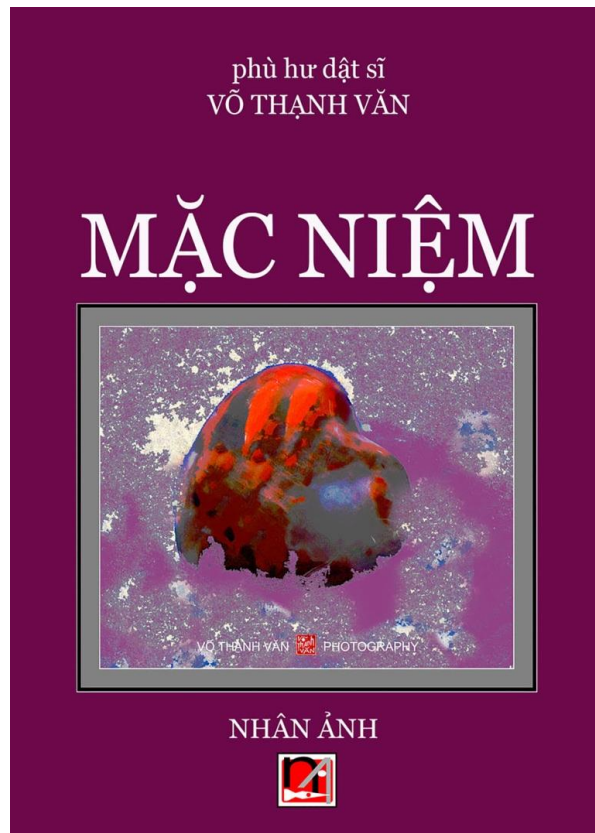

NHẬN ĐỊNH THI TẬP MẶC NIỆM CỦA PHDS VÕ THẠNH VĂN.

NGUYỄN CẨM THY

Thi Tập *MẶC NIỆM*, tác giả là nhà thơ Phù hư Dật Sĩ Võ Thạnh Văn, do Nhà Xuất Bản Nhân Ảnh có trụ sở tại Hoa Kỳ ấn hành, năm 2020. Sách dày 222 trang, gồm 100 bài thơ, dưới nhiều thể loại và hình thức dài ngắn khác nhau. Hình bìa và phụ trang do tác giả trình bày và cung cấp. Hầu hết những bài thơ trong thi tập *Mặc Niệm* đều đã từng được đăng trên nhiều sách, báo, mạng... tại hải ngoại.

Dưới đây là bài *Mặc Niệm*, một bài thơ tiêu biểu, trang 215.

*Ta làm thơ vất vưởng
 Truy điệu cuộc tình phai
 Nửa kỷ nguyên mộng tưởng
 Thuở ban đầu phơi khai
 Ta thổi kèn mặc niệm
 Tình luân lạc, cách chia
 Năm mươi năm tâm liệt
 Cung lòng đắp mộ bia
 Cánh rừng hương ngát tỏa
 Đá tảng ngậm ngùi vương
 Trăng phơi cành trắc bá
 Tỏa thơm rừng kỳ hương
 Trăm năm đời kiêu bạc
 Suốt kiếp dài ruổi rong
 Truân chuyên, hê, luân lạc
 Phận người, hê, long đong
 Xa người xa mấy thuở
 Gân nhau gân bao năm
 Tình yêu, hê, thác vỡ
 Mệnh số, hê, lạnh căm.*

Hơn 3 năm nay, có lẽ tập thơ *Mặc Niệm* của tác giả Phù Hu Dật Sĩ Võ Thanh Văn đã được trao đến tay bằng hữu gần xa khắp mọi miền lẫn trong và ngoài nước. Ba năm qua cũng là một khoảng thời gian đủ để cho ta chiêm nghiệm, cảm nhận từng dòng thơ, từng con chữ mà người thi sĩ đã chắt chiu góp nhặt và đãi lọc suốt cuộc lữ hành nơi chốn ta bà mộng ảo. Bởi thơ trước hết là cuộc đời, sau đó mới là nghệ thuật... một nghệ thuật vị nghệ thuật.

Thời gian làm công việc gạn lọc, đào thải. Thời gian có thể làm lâu đài sụp đổ, thành quách tiêu tan... nhưng thời gian cũng làm nên những giá trị tuyệt vời cho thơ ca. Đêm nay, tôi đốt trầm hương, chậm rãi đọc lại những vần thơ trong tập *Mặc Niệm*, như chậm rãi đọc từng trang đời với những buồn vui thường tình của hồng trần tục lụy mà ai cũng có. Chỉ khác nhau ở chỗ, ta (người viết bài này) chỉ là kẻ nông cạn, còn tác giả PHDS là bậc trí giả tài hoa.

Với gam màu tím nhẹ nhàng như tình người chung thủy, *Mặc Niệm* được hiện ra từ khung ảnh trái tim vỡ tan, loang máu. Phải chăng từ hình ảnh của bìa sách tác giả đã thầm gửi đến bạn đọc những nỗi niềm chất chứa bên trong là những nỗi sầu ai thống thiết, những trăn trở đau lòng, những lỗ làng nuối tiếc, những bóng hình thoáng gặp rồi xa... để lại cho người thi nhân một trời nhớ thương, một trời kỷ niệm... để ông luôn trân trọng và nhớ tưởng...

Độc *Mặc Niệm* của Phù Hư Dật Sĩ Võ Thạnh Văn ta sẽ bắt gặp những cuộc tình thoáng qua đời ông nhẹ nhàng như sương, như khói. Có thể là hiện thực, cũng có thể là hư ảo như ngọn gió của đại ngàn vu vi thổi nhẹ qua tai nghe mát lạnh, có thể mặn tình như ngọn gió thổi từ biển rộng trời xa một thoáng ùa về những mệnh mông, sâu thẳm. Thơ Võ Thạnh Văn luôn bắt nguồn từ khổ lụy và những ước vọng khơi vơi của cuộc lữ đọa đầy.

*"Tình yêu người như phù vân
Miệng thốt thề niêm thiết thạch
Tình chảy tràn tựa huyết mạch
Rồi cạn kiệt nhựa thủy chung"*

(Con Nước Hạ, 46)

*"Thiên di nhớ lối đi về
Người đi biên biệt tình thâm thiết tràn
Buồn man man, nhớ man man
Trăm vò mỹ tửu chưa tàn mùa thương"*

(Đường Mây Lạc Dấu Triều Âm, 104)

Thơ Võ Thạnh Văn là tiếng lòng lẻ loi, đơn độc. Tác giả cô đơn đến tận cùng như tiếng chim thư cưu lạc lỏng, khàn giọng nơi cồn cát từ buổi bình minh đến lúc chiều tà... Tiếng lòng ấy, tiếng chim thư cưu ấy cứ văng vẳng bên tai làm cho người đọc phải thổn thức, phải trăn trở với hồn thi nhân suốt những đêm dài trần trọc và có khi là suốt cuộc lữ hành đầy gian truân, thống khổ. Nhưng, tác giả không hề than van... mà chỉ là do người đọc cảm nghiệm.

*"Nửa khuya gió rít sau vườn
Tiếng chim thảng thốt giọng buồn trầm hôn
Ngân dài phiêu hốt giọt sương
Rơi trên nhánh cỏ cuối đường thiên nhai"*

(Tiếng Chim Đêm Hoang Lạnh, 32)

*"Bể dâu một buổi cũng đành
Tang thương suốt kiếp chông chênh phận duyên"*

(Biển Dâu, 34)

Về bút pháp, ta có thể thấy Võ Thạnh Văn là nhà thơ có bút pháp rất đẹp và đặc biệt. Dù là một cơn mưa, dù một đêm nguyệt tận, dù một giọt mực nhỏ xuống trang thơ, một cụm khói bời rời hay một giọt nước mắt... thì qua ngòi bút uyên áo, tài hoa của Võ Thạnh Văn cũng làm cho mọi thứ trở nên đẹp. Đẹp theo một cách nghệ thuật rất riêng ông. Đó là sự sáng tạo nghệ thuật làm nên sắc thái, thi pháp, bút pháp, phong cách sáng tạo riêng của tác giả.

Nhà phê bình Nguyễn Xuân Dương đã nhận định về tập thơ *Mặc Niệm*: "Mỗi bài thơ trong *Mặc Niệm* là một món đồ cổ được chạm khắc tinh vi hay trang trí hài hòa của những nghệ nhân tài hoa. Những món đồ cổ bao giờ cũng là độc bản nên rất quý hiếm. Có những bài thơ của anh đẹp lắm. Về đẹp của sự

thánh thiện và tinh xảo. Đúng là vẻ đẹp của LỔNG LẦY MƯA SA. Vẻ đẹp ấy mãi còn đây, cứ bùng lên, tỏa sáng theo tháng năm, theo tuổi tác."

Nếu như đọc qua *Kinh Vô Thường* ta thấy Võ Thạnh Văn là một thi sĩ triết gia thượng thừa, với hồn thơ thâm viễn, uyên mặc, u ẩn, ngân dài trên giai điệu trầm tư ngộ giải. Thì qua tập thơ *Mặc Niệm* ta sẽ thấy Võ Thạnh Văn là chàng trai tài tử, phong lưu, điệu nghệ, tài hoa đủ kích cỡ, nhưng cũng là một tâm hồn cô liêu cùng tuyệt. Đến đây kẻ viết bài này (NCT) cũng đã và đang dần thân vào trời thơ phiêu phưởng mang tên Mặc Niệm... của tác giả VTV.

Xin chúc cho người từng bước được lồng lộng, thông dong trên bầu trời thơ ca đương đại, sống trọn kiếp nhàn lạc, rong chơi, lêu lổng, thỏa chí tang bồng, trong cuộc mộng trần sa. Với Phù Hư Dật Sĩ, viết là một phương tiện sáng tạo. Viết là một trong những bộ môn văn nghệ sáng hóa. Với Võ Thạnh Văn, viết là tâm tình, là thổ lộ, là bộc bạch, là thăng bằng giữ nội tâm và ngoại tại, một nội tại khép kín, và một ngoại giới mệnh mông chan hòa khơi mở.

**Nguyễn Cẩm Thy, viết tại Bạc Liêu
Cuối Năm Quý Mão, 2023.**